

ugotovitve dejanskega stanja, kršitve kazenskega zakona in zaradi odločbe o kazenskih sankcijah. Pritožbenemu sodišču predлага, da pritožbi ugodí in sodbo sodišča prve stopnje spremeni in obdolženca oprosti očitanega kaznivega dejanja oziroma obtožbo zavrže;

- zagovorniki pa iz vseh pritožbenih razlogov, še posebej pa poudarjajo razloge nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, kršitve kazenskega zakona in bistvene kršitve določb kazenskega postopka ter napačno uporabo materialnega prava. Pritožbenemu sodišču predlagajo, da pritožbi ugodí v celoti in izpodbijano sodbo razveljaví ter obdolženega oprosti obtožbe, oziroma sodbo razveljaví in zadevo vrne v novo odločanje.

3. Zagovornica je iz razloga, ker gre po njenem mnenju za kompleksno in zahtevno zadevo, k pritožbi priložila pravno ekspertizo, za katero ga je zaprosil obdolženec. Njene posamezne vsebinske sklope pa pritožbi zagovornice in zagovornikov tudi povzemata.
4. Zagovornica je v pritožbi predlagala, da jo pritožbeno sodišče obvesti o seji senata zaradi njene udeležbe na njej. Pritožbeno sodišče je skladno z določbo prvega odstavka 378. člena ZKP o seji obvestilo vse stranke postopka, ki so se seje tudi udeležile.
5. Pregled zadeve na pritožbeni stopnji je pokazal, da so pritožbe, ko zatrjujejo obstoj kršitev iz 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP, v posameznih delih njihove argumentacije utemeljene, uradni preizkus izpodbijane sodbe, opravljen po določbi prvega odstavka 383. člena ZKP pa je pokazal, da je kršitev iz 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP podana tudi iz razlogov, ki jih je pri uradnem preizkusu napadene sodbe ugotovilo pritožbeno sodišče, pritožbe pa jih ne uveljavljajo.
6. Zagovornica v uvodu svoje pritožbe navaja, da jo vlagi zaradi bistvenih kršitev določb kazenskega postopka iz 8. in 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP, v obrazložitvi pa kršitve utemeljuje med drugim z odsotnostjo razlogov napadene sodbe o tem, ali je obdolženec „sploh grozil“ in ali je bila domnevna grožnja „resna“, torej kazenskopravno relevantna. Zatrjuje, da obsodilna sodba o tem nima razlogov. Navaja, da sodišče prve stopnje v točki 197 obrazložitve razлага zgolj strožjo obliko kaznivega dejanja po tretjem odstavku 213. člena KZ-1, ki je podana, če dejanje storita „dve osebi“ in ničesar drugega, v točki 14 obrazložitve pa se ukvarja izključno z vprašanjem, ali je vložena in na glavni obravnavi spremenjena obtožnica popolnoma sklepčna. Pojma resne grožnje pa dokazno izpodbijana sodba ne ovrednoti. Zagovornica poudarja, da pri izsiljevanju po drugem odstavku 213. člena KZ-1 storilec uresničuje svoj namen pridobitve protipravne premičenjske koristi z grožnjo o razkritju okoliščin, ki lahko